O-,124M0,T
M.91
115947. .1891

உ

சிவமயம்.

தேவிசகாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா
அகிலாண்டநாயகியந்தாதி

இஃது,

ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகியுபாசகியும்,

சிதம்பரம் - தளவரிசை - ஆயுர்வேதபாஸ்கர

சுப்பிரமணியபண்டிதரவர்கள் மாணாக்கருளொருவரும்

ஆகிய,

சென்னைநகர் - பண்டிதை

ஸ்ரீமதி - ம - மனோன்மணியம்மாளால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:

இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விகிர்தி௵ - தைமீ

1891.

சிவமயம்.

தேவிசகாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா

அகிலாண்டநாயகியந்தாதி.

இஃது,

ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகியுபாசகியும்,

சிதம்பரம் - [illegible]

சுப்பிரமணியபண்டிதரவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவரும்

ஆகிய

சென்னைநகர் - பண்டிதை

ஸ்ரீமதி - ம - மனோன்மணியம்மாளால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை

இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம [illegible]

அ96.8111
2576

உ

சிவமயம்.

தேவிசகாயம்.

சாத்துகவிகள்.

முருகதாசசுவாமிகளென்றும், திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற

ஸ்ரீமத் - தண்டபாணிசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியன.

ஆனைக்கா வாழு மகிலாண்ட நாயகிக்குத்
தேனைப்போ லந்தாதி செப்பியது — மானைத்
தனோடிணையச் சேர்த்தவிழித் தையலரிற் சீர்த்த
மனோன்மணியா நல்ல மணி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணிகொண்ட வோசை யெனக்கவி பாடியும் வண்புலவீ
ரணிகொண்ட காவை யகிலாண்ட நாயகிக் கன்புசெய்யும்
பணிகொண்ட பாவை மனோன்மணி பாவலன் பார்வையருட்
டணிகொண்ட ஞாயமொன் றிக்காலென்னெஞ்சிற் றுலங்கியதே.

திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனம்

திருவாமாத்தூர்வாசம

ஸ்ரீமத் - சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சுவாமிகள்

அருளியன.

தேனூருமலர்ச்சம்பு மூலத்திற்றெள்ளமுதத் தேவனாகக்
கானூருங்கரமலரா லமைத்தருளிக் கருணையொடு களித்துபோற்று
மானூரும்வனக்காவை யகிலாண்டநாயகியாள் மலர்ப்பூந்தாளிற்
றூனூருங்கலித்துறையந் தாதிப்பா மாலைதனைச் சாத்தினானால்.

அன்னவடாணியாமொன்னி லகிலவுலகத்தினுக்கு மன்னையாகும்
பொன்னனையாள் புத்தியினிற் பூமகளுவினிலிருக்கும் புனிதையொப்பாள்
சொன்னவாகடமுறையே தொழிலியற்றுந் துரிசில்லாச் [illegible]ழிக்கர்ள்
மன்னுகவிப்புலவோரும் பெரிதுவக்குமனோன்மணியாம் வனிதமாதோ.

தசாவதானம்.

பேறை - செகநாதப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அந்தாதித்தொடைத்திறத்தை யெங்காவையகிலாண்ட வம்மையார்தஞ்
செந்தாதித்தலையதென்றவ் வியல்காட்டித் திறச்சலசச் செழியதாட்கு
கந்தாதித்தலையானுங் கப்பிரமண்ணியன்பாலிற் கற்பான்மன்னே
வந்தாதித்தமிழறி மறைஞானமணியா மொருமாது வகுத்தான்மாதோ.

திருமயிலை-வித்துவான்.

சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

பூவைபுணர்கிறத்திருமால் பயல்காட்டு கோவனிழற் புராணன்மேய
காவையகிலாண்ட வல்லி யந்தாதியின்மைதனைக் கண்டேயப்பூம்
பாவைகிளர்பத்திமையான் மண்ணெரிப்பாக்கத் துமறைஞான மணியளித்து
கோவைபடக்கவித்துறையந்தாதிசொன்னதோர் வியப்போ குணமிக்கதே.

ஊற்றுமலைச்சமஸ்தான வித்துவான்.

தி - கந்தசாமிப்புலவரவர்களியற்றியது.

பரியதிருவானைக்கா சிவிபொனிவைமுதலாய பலிசற்றோருக்கும்
பெரியதிருவானைக்கா வைத்தமெனப்படித்தவர்க்குப் பேறளிப்பான்
அரியதிருவானைக்கா வகிலாண்டநாயகிக்கந் தாதியாலுங்
குறியதிருவானைக்கா வெழிது மறைஞானமணியா தூரைத்தான்மன்றே.

திருவையாறு.

அ - முத்துசாமிபாரதியாரவர்களியற்றியது.

கதம்பாக மகிழ்தருமன் பார்மணிம றைஞானமணியாங் கருவி மேகம்
இதம்பாகப்பிரமணிய பண்டிதச்செந் தமிழ்க்கடலிற் றினைத்தருந்தி
பிதம்பாச வோர்பெறாத் தாதிமழை சம்புவனத்திறைவர் சார்ந்தற்
புதம்பாகசந்த கிலாண்டவல்லிக் கொடிதழையப் பொழிந்த மன்றே.

கழுகுமலை - வித்துவான்.

இராமகிருஷ்ணப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அந்தாதிவருமுறைப்புக் தடக்காவைபகிலாண்ட வம்மைமீதில்
[illegible]ந்தாதிப்பனுவலெனுந் தமிழ்மாலைதொடுத்திட்டாளாரணத்தார்
அந்தாதியில்[illegible]ம் வண்மைதருபவளிவலென் றறிந்துநன்னே
அந்தாதிருவினைத்த மன்னைமறைஞானமணிச்சகுணத் தூசிமாதோ.

சாற்றுகவிகள்.

சென்னை இந்துஜனபூஷணிபத்திராதிபர் திருமயிலை.

வி - சுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றியது.

சீர்விளங்குந் திருவானைக் காவமருந் தேவாதி தேவனார்க்குப்
பேர்விளங்குந் தேவியகி லாண்டநா யகிமீது பிறங்கு கல்வி
யேர்விளங்க வந்தாதி யிசைகல்லோ ரகமகிழ வின்சொ லார்ந்த
பார்விளங்கு மறைஞானமணியாம் பண்டிதைசொற் றிறமறிந்து பகசெனுதே.

வெண்பாப்புலி வேங்கடசுப்புப்பிள்ளையின் சோதரர்

அ - தங்கவேலுப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

திருக்காவைப்பராத்தருண்மாளன் மனையன்னமறைஞானமணியா மங்கையன்பாக
மருக்காவைமுதலைமா றுணைவின்மொழிமதுரமன மகிழ்தரத்தி
பெருக்கதனையசமதிப்ப வந்தனெனப்புலவரினம் பெட்பிருக்கத்
திருக்காவையகிலாண்ட நாயகிக்கோரந்தாதி செப்பினாளால்.

அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியார் மாணாக்கர்

காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியாரவர்களியற்றியது.

இந்தாதி சடைக்கணிந்த வெண்ணாவைக் கன்றளித்த மியக்கு நாவல்
சந்தாதி சூழ்காவை யகிலாண்ட நாயகியின் சரணக டமிழ்ந்
தந்தாதி மலமறுப்பான் மறைஞானமணிப்பாவை டிதைசொற்ற வபக்கேன் செப்பி
யந்தாதி யைப்புகழ வாயிரமா யிரநாவை யடைகிலேனே.

காஞ்சிபுரம் - கச்சபாலீ[illegible] மாணாக்கர் - சைதாப்பேட்டை

திரு - நாராயணசாமிமுதலியாரவர்களியற்றியது.

பாவலர்கள் புகழாகன் பணைமுடிகள் வணக்கியிரு பதமுஞ்சேர
நாவலனே செடியருணி குறளாகிப் பொதிபுவனா தன்றுதித்துப்புக்க
மாவலிய செந்தமிழிற் பண்டிதையா மறைஞானமணிக்கண் மணியானாளைக்
காவையகிலாண்ட நாயகிக்கோரந்தாதி கழறினாளால்.

அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்.

வல்லை - சண்முகசுந்தரமுதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

அகிலாருஞ் செவ்வயல் சூழ்பங்கைமா காக மாளவந்த
நகிலாரும் வாணி திகழா மறைஞானமணி நாயகியாள்
முகிலார்த குடிமயிலாகி யானை முதல்வனிட
வகிலாண்ட நாயகிக் கந்தாதியீந்தோ னறைந்தனளால்.

சாத்துகவிகள்.

திருமழிசை - வீரசிம்மாசனமடம் - வித்துவான்

திரு - சிவப்பிரகாசஐயரவர்களியற்றியது.

மண்ணளிப்பா னைப்பதிவாழ் செந்தமிழ்ப்பண்டிதையா மனோன்மணிப்பேர்
பெண்ணளிப்பார் பதிச்சானைக்காவிலகிலாண்டே ஸ்வரிமேற் பிறங்கந்தாதிப்
பண்ணளிப்பா மாதேவர்க்கும் பொதுவென்ப வுலகோர்க்குப் பயிற்றினுன்
தெண்ணளிப்பார் மின்புவி யியத்துணங்கேயினை நாடிலென்செய்வீரோ.

அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியார் மாணாக்கர்.

சுதேசவைதிக வாயுள்வைத்தியர்

சி - நடராஜமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

விண்ணேயள வி[illegible] ழலதனி னீர்த்திரளாய் விளக்கு மெய்மாக
பண்ணேவயற் குன்னலை யகிலாண்ட நாயகியின் பைந்தாண்மீதின்
மண்ணேநகர்ப்பண்டிதையா மனோன்மணியோ ரந்தாதி மகிழ்வாய்ச்சொற்றான்
கண்ணேயிரண்டாயிரமா யுடையோனே யதனயத்தைக் கணிப்பான் மாதோ.

திருவாங்கூர்சமஸ்தான நாகர்கோவிலிலிருந்து

கழகுமலையில்வந்திருந்தும்

ஆவுடைநாயகவோதுவாமூர்த்திகள்

இயற்றியது.

மங்கையிடமாத்தோன்றி வலமதிலையச்சேர்த்து மலர்மகனுஞ்
சங்கையுடையதிருமாலு மனைவாப்பொருளாய்த் தழைத்தோங்கி
யெங்கும்புகழும்மனோன்மணி மானின்சொற்சங்கஞ் சேர்த்துவலார்
கங்கையுறச்சூழ் தன்மையினும் கடவுளாகு மகளுனிலே.

அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்

வல்லி. ப - தெய்வநாயகமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

முன்னாளி லவ்வை முதலோ ரியம்பியபோ
லிக்காளி லேவ ரியம்பினார் — மின்னருன்
மண்ணளிப்பாக் கம்வாழ் மனோன்மணிபோற் செந்தமிழை
யெண்ணளிப்பார்த் தேடினாரினே.

சிவமயம்.

தேவிசகாயம்.

திருவானைக்கா

அகிலாண்டநாயகியந்தாதி.

விநாயகர்காப்பு.

அகிலாண்ட நாயகியந் தாதி சொல்ல
வகிலாண்ட மூன்றுனை யாண்ட — மிகவேண்டப்
பூமாட்டுவித்தா லாவொருவர் பாடாதர் [illegible]
காட்டுவித்தானென்பா னையிது.

அவையடக்கம்.

பொன்பாரா ளுரைசிற வாவென்ற தெனாவிப்பேற்றிருங்
கண்பார்த் திலவொன்றிலாது சுற்று கடைக்கணிப்பா
பண்பார வாண்மகற் கேவாணி யார்சொற்ற பாத்திபொன
கண்பாகத் திட்டிய வோர்தா மிக்கு கருதிடுமே.

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீரிய வாணி கமலையின் றேத்திடுந் தேவிசக
காரிய காரணி தண்பூவைக் கன்றுந்தக் கன்னைபினைத்
தேரிய கொண்டு சிவலிங்க மாக்குமச் சிந்தைபுற்ற
வாரியந் தாலம் புகழ்காவை மாநகர் வந்தவளே. (க)

வந்துநின் றேயென்னை யாதரித் தாண்டு வரியவனின்
பந்தங்க ளெல்லா மகற்றிப் பணிவித்த பாக்கியமே
கந்தனைப் பெற்றிட்ட கன்னிகை யேமுற் கராசலத்தைச்
சிந்திய வன்றங்கை யாய்வந்த காவையிற் சேவிழையே. (உ)

சேய்பல நின்மைகள் செய்யினுஞ் சற்றுஞ் சினமின்றியே
தாய்பொறுத் தாண்டல் கண்டா தரித்திடல் தலைமைபோல்
வாய்பல மாறிய வற்றுற் பிழைகள் வளர்த்தவரு
நாய்சுளய நீக்கி யருடரு காவையி லீசுவரியே. (ங)

நாரணி யாகியு நான்முகி யாகியு ...லிகமழ்
வாரணி கொங்கைக் கமலைய ...கியும் வாழ்வடைந்து
காரணி தன்னி லவரவர்க் கேற்ற தயைபுரியும்
பூரணி யாயது காவைப் புராதனன் புண்ணியமே. (௪)

புண்ணிய மேயுரு வாகித் திரண்டு புகலரிதாங்
கண்ணிய மான விரதாதி நோற்றுங் கனகலெதற்பா
னெண்ணிய மேலை தினமுச்சி மோந்திடு நாயகியே
திண்ணிய வன்புகழ் நாவினிற் கண்டு தெளிந்தனனே. (௫)

சேற்றிருக் தாரினு நீருரு வொய்ய திலகினைந்து
போற்றிப் பணிந்தன னிவ்வுட லாலுநும் பொன்றிப்பய
னேற்றிடச் செய்திங் கெனையாள வேண்டு மிரும்புவியி
னாற்றிசை போற்றுந் திருவானைக் காவலர் நற்றவமே. (௬)

தவமே புரிந்தன தாண்மலர் தன்னிற் சரண்புகுந்தா
லவமாக் கிடாதன் கருளளித் தாள வவர்செய்வினைப்
பவமே துடைத்துப் பரிந்தேற்றுக் கொள்ளும் பரமகத்
தவமே யரன்மகிழ் காவையில் வாழ்சிவ சுந்தரியே. (௭)

சுந்தரி யென்றன் றுயர்களைத் தாண்ட துணைவிகங்கை
சிந்துர மேனியை துப்பின் பொருதெந்நாள் செவ்விதழாய்
சந்தனைத் தந்த கருணைய ளாகிய கன்னிகையே
யெந்தமை யாள்வைத் திருவானைக் காவை யிமாசலையே. (௮)

இமாசல மாதினை யென்று நிறைந்த விறைவிதனை
யுமாபதி யென்றரற் பேறுறுவல் லார்க்கரு ளொன்றொடியைச்
சமானமி லாச்சிவ சங்கரி யாகிய சாம்பவியை
விமானவன் காவையிற் சேவிக்கை முத்திக்கு வித்தொக்குமே. (௯)

வித்தகி வேதத் தலைவி விளங்கிடும் வெள்விடையோன்
சித்த மகிழ்ந்திடச் சென்றே மயிடனைச் சேதித்ததொ
ருத்தமி தன்னைத் திருவானைக் காவினி லோங்குபரா
சத்தியைக் கண்டென் குறைகளெல் லாநன்கு சாற்றுவனே. (௧௦)

சாற்றிடின் றேயிரு கைகளைக் கூப்பிச் சரண்புகுந்து
போற்றிப் பணியும் புகழுடை நற்றவப் புண்ணியரை
மாத்திரை நேரமு நீங்கா தவருடன் மன்னியென்றுங்
காத்திடக் காவையி னின்றன ளென்றுங் கடைக்கணித்தே. (௧௧)

கடைக்கணிற் பட்ட வடியவர் தங்களைக் கஞ்சனது
படைப்பினிற் சிக்கிடப் பண்ணுது காத்துப் பதிபூல்லைத்
தடைச்சுவ லென்று நமனும் பணிந்திட வாதரிப்பாள்
சடைச்சங்கை யாளுடன் வாழ்வுறுங் காவைச் சதானந்தியே. (௧௨)

சதானந்த மென்று மிருடியர் போற்றிடுஞ் சங்கரனும்
பிதாவினுங் கோருப தேசத்தைச் செய்திட்ட பிள்ளையினைச்
சதாமுன் மீதினில் வைத்துச்சி மோந்திடுந் தன்னனையாற்
பதாகை விளங்க வருவாள்வன் காவையிற் பைங்கொடியே. (௧௩)

கொடிபோ லிடையை யுடையவ ளோபொற் குழசுவலைப்
படிமே லடைக்கும் பசங்குமி யெமென் பனிமலையோன்
மடிமீ திருந்து விளையாடுஞ் சாலம் வகித்தவளோ
யடியாரைக் காக்க வருவாய்நன் காவையி லானந்தியே. (௧௪)

ஆனந்த மாயொன் னறிவாய் விளங்கிய வாரமுந்த
தேனுந்து தாமரை வாழ்பவ னேத்திடுஞ் செல்வியனே
வானுந்து தேவர் வணங்கிக் களித்திடும் வண்மையனே
யானைத் திருவினை தீர்த்தாலொன் காவையி லத்தம்மையே. (௧௫)

அம்மைய யெயுன் னருட்பதம் பாடி யநுதினமு
கம்பிகின் றேத்து மெனையா தரித்து களிசிறப்பாம்
வம்பினை மாற்றிப் பயனுடை லேற்றிடும் வாழ்வளிப்பாய்
தும்பி முகவனைப் பெற்றிட்ட காவையிற் சுந்தரியே. (௧௬)

தரியெனித் தேகத்தைத் தாங்கெனிவ் வாவியைச் சற்றெளிதுய்ப்
பிரியெனின் முனினை பேசே னினியொரு பேறதனைப்
புரியென் மனிதருக் கான படியல புன்றொழிலை
யரியே பணிந்திருக் காவையம் பாவிப் பலைச்சிகத்தே. (௧௭)

அலையெனித் தாரணி தன்னின்பொத் தலைடின் கவலைதாய்க்
கலையகல் லார்தந் தயவினை வேண்டக் கருதிலேன்
மலையே சிகரியாகிய நின்றுன் மதத்தறியே
னிலையே யெனவளர் காவையி னின்றிடு நின்மலையே. (௧௮)

நின்மலி குலி யாகி புராதனி கோதுசெம்
பொன்மலை யோனுக் குகந்திட்ட கல்ல புனிதவதி
யென்வினை யாவு மழித்திட நோக்கு மியவல்லி
பின்னையின் செல்வன் றுதித்திடுங் காவைப் பெருந்தகையே. (௧௯)

பெருமாட்டி யாகிப் பிரான்பக்கல் வாழ்ந்து பிறங்குவையி
னொருநாட்டத் தந்த வுயர்வே லவருக் குறுதுணையா
யிருமினாட்டின் காண்மணி யேபல வீரரை யீந்திட்டதோ
ராருநாட்டைப் பாடிடும் பூவையன் காவையி லந்தரியே. (௨௦)

அந்தரத் தேவர்கள் போற்றி வணங்க வருள்சுரந்து
சுந்தர மேதிகர் மேனிய ளாகிக் கவிமிழு
மந்தர மன்ன மயிடா சுரனுயிர் மாய்த்தளித்தோய்
வந்தனை யோருக் கருள்கின்ற காவையில் வாழ்பவளே (௨௧)

வாழ்த்துப் பலபல கோடிக ளாக நிறைந்திசைத்தும்
பாழ்த்த பிறப்பது நீங்கிலேன் நின்றன் பயனறியேன்
வீழ்த்த வருமொரு காலனுக் கென்னை விடைபகர்வே
னேத்த வுயரும் புகழுடைக் காவை யருங்கனியே.

கனியொன்று தின்று கயிலையன் றந்த கரியவித்தை
முனியன்று தங்கிடச் சம்புத் தருவாய் முளைத்திடுதுக்
தனிநின்று போற்றித் தவஞ்செய்து மாயைச் சடமொழிய
கனிநின்று வாழ்ந்த திருவானைக் காவை நகர்முதலே. (உங)

முதல்வியு மாகி யெயினைப்புரந் தாண்டதொர் முன்னவளாய்ப்
பதவி யுகந்தவர்க் கேழேழு தந்தருள் பண்பினளோ
யிதமதி தந்தெரி யாத வெனக்கு மினிதருளா
யதர்வின் மகப்புகை சூழ்தரு காவையி லம்பிகையே. (உச)

அம்பிகை யேயு னருள்வினை யாட்டை யளப்பவரார்
செம்பது மப்பணி செய்திட வோரிரு தேவியரு
மும்பரு மற்ற வரியய ரும்புடை யுற்றனர்கள்
கம்பு மவர்களுக் கென்குறை காவையின் ஞானக்கொம்பே. (உரு)

கொம்பும் பிணையென வாழ்ந்திடு மூன்றனை நன்மனையாய்
வானாறு தங்குஞ் சடைப்பெருந் தேவன் வகித்திட்டதா
னாறு விதமா கியவைந் தொழிலை நடத்தவருந்
தேனார் மொழியர் வடமிடுங் காவைச் சிவானந்தியே. (உசா)

சிவாய நமவெனச் சிந்தித் திருக்கின்ற செல்வர்களி
னவாவை முடித்து மறுமையின் முத்தி யளித்திடற்குப்
பவானியுன் பாதங் கதியெனத் தேர்ந்தனன் பாவிவினை
நிவாரணஞ் செய்திட வந்தருள் காவை திருமலையே. (உஎ)

திருமலை மான நிலைப்பேறு தந்திடு நீற்றொளியோன்
மருவளர் கொன்றை யணிந்தவன் பாதம் வணங்கிநிதம்
பெருகிய வூடற் றணித்திடச் செய்யும் பெருமையெனிற்
றிருமகள் போற்றிடக் காவையி னின்னது சின்மயமே. (உஅ)

சின்மய மான சிவானந்தத் தேனினைத் தேக்கிடற்கு
நின்மய மாகி நினதருள் பெற்று நிலைத்தபின்னர்
தன்மயந் தன்னிற் றரிசனை காணுந் தகைமையெனும்
வன்மையை யீந்தருள் சீரானைக் காவையில் வாழ்பவளே. (உகூ)

வாழ்வது நித்திய மென்று நினைத்து வரசுரர்க்குத்
தாழ்வது செய்யச் சகியாது தன்னொளிச் சண்முகத்துச்
சூழ்வடி வேலுடைச் சேய்கொடு காத்துக் கருமவுணர்
பாழ்படக் கண்டனை கைம்மலைக் காவுறை பார்வதியே. (௩0)

பார்வதி யென்ற புலவர்க ளின்னின் பதாம்புயத்தைச்
சீர்பெறப் பூசைப் படித்துமித் தேர்கிடச் செல்வமெனைக்
கூர்மையும் யென்னப் பொழிந்திடச் சேர்த்திருக் காவையினி
லீர்வடி வங்கொளுஞ் சம்புவி னோடுறை நின்மலியே. (கக)

நின்மலை யுருமுன் னுபக னெற்றியி னேத்திரத்தா
லென்வயிற் காமனைச் சுற்றே விலக்குத லெண்ணிடற்கு
நன்வயி னீயொரு சொல்லினைச் சொல்லி நலமருள்வாய்
பன்னக மேற்றுயில் வான்புகழ் காவைப் பரபரையே. (கஉ)

பரையாரு நீயிப் பசுக்களுக் கைங்கொழிற் பண்ணுதற்கு
நிரையிச்சை ஞானக் கிரியைக ளாகி நிகழுமன்றன்
வரையிசைந் தோங்கும் புகழினைப் பேசிட வல்லவரார்
குரைபுன லார்வயல் சூழ்திருக் காவையிற் கோமளமே. (கங)

கோமள மேருகுன்ற வில்லிக் குகந்திடுங் கோகிலமே
சாமள மேனியன் றங்காய் பலபல சாத்திரங்க
ளாமனந் தோதினுங் கட்டுப் படாமற் றனிப்பவளே
தேமலர் சோலைகள் சூழ்ந்திடுங் காவைச்சிங் காரமின்னே. (கச)

சிங்கார வென்முரு கன்றனைக் கொண்டிலங் கேடவரா
யங்காம லோங்கிடச் சூருயிர் போக்க மகிழ்வளித்த
பங்கே ருகச்சர ணின்மலற் காகிய பண்பினளாம்
பொங்கோதை செய்பொன்னி சூழ்ந்திடுங் காவைப் புராதனியே. (கரு)

புராதன மாகிய வேதாதி நூல்கள் புகழுநன்னி
ராதர மாகி யொளிர்கின்ற நின்ற னிலையதனை
முராரியெண் டோன னறிவதல் லாதுமுன் னுறுடைய
தராதல மெவ்வனந் தேர்ந்திடுங் காவையிற் சாம்பவியே. (கசா)

சாம்பவி மைத்தன மென்றுணை நாதுங் கொளவே
பாம்பினை யோனும் பனிமல ரோனும் பரிவுகொண்டே
தேம்பி யகழ்ந்தும் பறந்துந் தவற்றுந் திருமுடிதா
ளோம்பிய சங்கரன் காதல்செய் காவையி லுத்தமியே. (கஎ)

உத்தமி யாரு மறுபத்து மூவரொ டொன்பதின்மர்
நித்திய வானந்த சாயுச்ய மேவ விமலனுடன்
சித்த மகிழ்ந்து விடைமீது வந்தருட் சேவைதந்த
பத்தியி னின்றிலன் மாடங்கொள் காவைப் பராசத்தியே. (கஅ)

சத்தியஞ் சுந்தரர் சங்கிலிக் கிட்ட தகைமையினு
முத்தமி யாரூர்ப் பரவைகொள் ளூட லொருவுதற்கே
யத்த விரவிடைத் தூதெனச் சென்ற வதிசயமுஞ்
சுத்தனுக் கேற்ற திருக்காவை நின்ற சுகநிதியே. (ககூ)

நிதிபெற லாருங் குபேரனைப் போ[illegible] நிலையுலகின்
மதிபெற லாரு மறைவாதி போல மிளிர்தரலின்
முதிபெற லாரு மரியயர் போலச் சுகித்தபின்னாற்
கதிபெற லாருந் தடையிலா காவையைக் காண்மனமே. (சுக)

மனமே யினிச்சொலும் புத்தியைக் கேட்க வழிபவொன்
றின்மே யகற்றிச் சிவனடி யார்களைச் சேவைசெய்து
கனமே தவமுந் திருக்காவை சேர்ந்திடுந் வெனிசெழுந்
தனமே மருள்புரி வாளுய்ய லாமிது சத்தியமே. (சுஉ)

சத்திர வத்திர வாயுத மேற்றுச் சமர்புரிய
வெத்தனை யோபல கோடி யசுர ரிமைப்பொழுதிற்
செத்திடச் செய்திடு சேர்தன் றங்கையென் செல்விதன்பாற்
பத்திசெய் காவைத் தலமே தருமெட்டிப் பாக்கியமே. (சுங)

பாக்கிய மாதும் பனுவற் பிராட்டியும் பட்சமுடன்
னோக்கமுற் றேதிகம் போற்றிப் பணித்த நிமலையிது
லோக்கமுற் றேபெருந் தேவர்க ளோரிறை யின்பமளித்
தாக்கமுள்ளைத் தானுமன் காவையில் வந்த வனையவளே. (சுச)

அவளே யலகிலா யாக்கை யளித்திட் டழிப்பதுவு
மிவளே யெவருக்குந் தெய்வமென் றுங்கி யிறைவரிடத்
துவளே யெனச்சொலு யாவரு மேத்துமொண் காவையெழுந்
தவளே யெனைப்புரந் தாண்டவள் சாம்பவி சங்கரியே. (சுரு)

கரியதன் போர்த்துச் சிரபாரணைக் கலுணனித்திட்
டரிபுரி வீக்கி யரியயர் தந்திர வாரமுடன்
பரிவுட னுறும் பரமர்தம் பங்கிற் பரிந்தமர்ந்துஞ்
சுரிமுக லூரும் பணையடர் காவைவாழ் சுந்தரியே. (சுசு)

வாழ்ந்தே பிறமாந் திருந்தே னுனைச்சொலும் வன்மையினாற்
றாழ்ந்தே யிருப்ப தினியில்லை யற்பச் சமயர்முனே
யாழ்ந்தே கிடக்கு மலையாளை யாதி யருசிதங்கள்
மாழ்ந்தே யொழியத் திருக்காவை வித்தனன் மாதரசே (சுஎ)

அரையரொப் பாம்பெரும் பாவங்கட் காட்பட் டலைபவனைக்
கரைசேர வுங்க்ருபை செய்கின்ற ஞானக் கருணைமுகில்
நரைதிரை மூப்புச் சமன்பய மாசு கலிகைதுற்றிக்
குறையனைத் தொன்னிக் கனாவளர் காவைக் குணக்குன்றமே. (சுஅ)

குன்றைப் பிளந்தகத் தீரனைக் காத்த குமரகுரு
வன்றப தேசித்த மோனப் பொருளி னருத்தமதை
நன்றுநன் றென்று களிப்புடன் கேட்டதொர் நக்கர்புகழ்
துன்றுநர் திருக்காவை வாழ்கின்ற மாதைத் துதிமனமே. (சுகூ)

மாதங்கு நின்ற சபைதனிற் சீவி வருந்துகின்ற
போதங்கு சென்று துயிலினை யீந்து புகழிக்கு
நீதங்கை யாருஞ் சுதந்தரக் தந்து நிலவுறச்செய்
கீதங் கொளுரும்புனற் றங்கிய காவையிற் சிற்சுகமே. (எ0)

சுகமுற வேண்டினும் வெண்காடர் போன்று சுறவடைந்து
மகமிழ் வேண்டினும் பற்பல வாருஞ் சதிர்கொள்கல்வி
யிகவெய்த வேண்டினு மீபவர் நீயன்றி வேறுளரோ
சகமுழு தும்பணி காவையில் வாழ்ந்திடுந் தாயகியே. (எக)

தாயவன் போற்சென் றெருமாதின் கர்ப்பத் தளர்வகற்றி
மாயம தாகி மறைந்திட்ட வெண்ணின் மறைமுதல்வ
னோயமா தாகவென் றுலவி னீழ லிலிருந்திப்
பாய வளங்கம் பரவச்செய் காவைப் பதியவளே. (எஉ)

பதியவன் மனதினில் வேரொரு தெய்வப் பரிவதனைத்
துதியே லினைது பெயர்தவிர் மந்திரச் சொல்லதனை
மதியேன் சிவதல மல்லாது வேறு வயினதனிற்
கதியே யருளுதி காவையி லென்னிரு கண்மணியே. (எங)

கண்ணுரா நின்னைக் களிப்போடு கண்டு க[illegible]ந்துருகி
யெண்ணுத பேர்களி னேசத்தை யுற்றி[illegible] னினியொழிப்பாய்
பண்ணுர்ந்த நின்புகழ் வாசகஞ் சொல்[illegible] புரிந்துவித்த
தண்ணுர்ந்த வின்னாரு ளுண்மற வேண்க[illegible]ளைச் சங்கரியே. (எச)

சங்காழி மாலும் பிரமனுந் தேவருந் தாமுய்யவே
யங்காளந் தன்னை மிடற்றினில் வைத்த வதியமுகர்
தங்கா தலியென காவலின் கீழினிற் றண்ணளியாய்ச்
சங்காத செல்வ முடன்காவை வாழுந் தவமணியே. (எரு)

தவமதைக் கண்டு முதுமறை யோனெனச் சார்ந்தவர
னவமதிப் பாய்சீ யுணவைச தோத்திர மாக்கொடுத்துத்
தவவடி வானனைக் கொண்டிம வானுக்குத் தான்தெளிந்து
நவமணஞ் செய்ய வுவந்தருள் காவை நகரம்மையே. (எசு)

அம்மையே யென்றிட வப்பாவென் றேடி யடிபணிந்து
பொம்ம லுடனூன்ற புண்ணிய ரூபப் புனிதவதி
தம்மையே யாளுந் தயாபர னேடு தனிவிடையே
லெம்மையே யாண்டிட வந்தருள் காவை யிறையவளே. (எஎ)

இறைவுட னின்றனை யம்மையப் பாவென் றிரவிநூர்க்கு
நிறைதரு முன்னருட் பாவினை யூட்டி நிகரிலதா
மறைதனைச் செந்தமி ழிற்சொலச் செய்து மகிதலத்துக்
[illegible] நீக்கிய [illegible]காவு

கோகுலங் காத்திடு மாயர்தம் பாடிக் குலமணியாம்
வாகுச னாகித் துவாரகைச் சென்று வளர்பெருமான்
பாகு நயமொழிப் பாஞ்சாலி காதல்செய் பாண்டவரின்
னாகுலந் தீர்த்தவன் பின்வந்த காவையி லாரணங்கே. (௫௮)

அணங்கே புரிந்து புலாலுண்டு வாழு மறிவிலாய்
குணங்கேடர் கூட்டுற வெக்காளு நீக்கிக் கொளவறியேன்
சுணங்கே யனைய வளர்கட்புப் போக்கிச் சுகமருள்வாய்
வணங்கேன் பிறர்தமை யாள்வாய் திருக்காவை மாமணியே. (௫௯)

மாவடிக் கீழ்மண் ணிலிங்கத்தைக் கச்சியில் மன்னுவித்துச்
சேவடி தாழ்கையிற் கம்பைப் புனல்வரச் சேர்த்தணைத்துப்
பூவடித் தார்முலை யொண்வளை தம்மாற் பொலிதழும்பா
நீவடி விற்செய் தகமகிழ் காவையி னின்றவளே. (௬0)

நின்றே யெளியா ருடல்பொரு ளாவி நினதுவகை
மென்றே சொலியு மலநின் மருளுவ தென்னினையோ
குன்றே யனைய முலையுடை யாய்கொன்றை வார்சடையோ
னன்றே மதித்திடுஞ் சீராளைக் காவளர் நாரணியே. (௬௧)

நாரணி யேயுனை நாடித் துதிக்கின்ற காவலர்கள்
காரணந் தன்னைக் கருதிநற் பாவிக்குங் காட்சி நல்காய்
வாரணி கொங்கை மடமயி லேவராகிநன் மாதங்கியே
தாரணி தன்னிற் றிருவானைக் காவளர் தண்ணருளே. (௬௨)

அருளே யடிய ரகத்தே வசிக்கின்ற வானந்தமே
பொருளே பொருளின் முடிவே சிவானந்த பூரணமே
மருளே யகற்றி மகமாயை நீக்கிடு மாணிக்கமே
தெருளே யருளுங் காவையி னின்றொளிர் சிற்சுகமே. (௬௩)

சுகமே விரும்பிப் பணிபவர் நோயாந் தொடக்கறுத்திங்
ககமே மகிழ்ந்திடச் செய்பவ ளேயடி யானையுநீ
சகமே நகைத்திழி செய்யாது காத்திடத் தண்ணமுதாந்
தகவே யருளுதி காவையில் வாழ்ந்திடுஞ் சங்கரியே. (௬௪)

சங்கரி நீலி சதுர்வேத பூரணி சாம்பவிதன்
பங்கேரு கத்தன் பணிகின்ற பார்வதி பாகிரதி
யிங்கித மாகிய லீலாவி னோதி யிறைவர்மகிழ்
கங்கையென் றேத்தினேன் காவையி லேழை யிருக்கின்றே. (௬௫)

நின்றே யிருகை தலைமீதிற் கூப்பி நினைவினுந்து
கன்றே யிழந்த பசுவினைப் போலக் கதறிநின்றேன்
குன்றே சிலையில் வளைத்தவன் பங்குறு கோமளமே
நன்றே யருளுதி [illegible] வாழ்கின்ற நாயகியே. (௬௬)

நாயக மேயுனை நாடித் துதிக்குங் கலைமுனையார்
தீய வினைக ளியாவுந் தொலைத்திட்ட தீர்க்கமையே
பேயன்ற கைக்கிரங் கிக்கிருபை செய்து பிழைபொறுத்துத்
தாயது போலவைத் தாள்திருக் காவைத் தயாநிதியே. (௬௭)

நிதியே யுனதரு ணையுத்தி னாலென்று நெஞ்சழுக்கைப்
பதியா தழுத்தித் துடைத்தக் கதியருள் பைந்தொடியே
ததியார்த்த மத்திற் சுழலுமென் னாவித் தளர்வகற்றாய்
பதிதம் பாவணி யேவளைக் காவையிற் பைங்கிளியே. (௬௮)

கிளியே கிளைஞ ரகத்தே வசிக்குங் கிருபையனே
யொளியே யொளியி னுறுசுட ரேயென்ற னுள்ளமெனும்
வெளிமேவி நின்றென் வினையாவும் போக்கிய மெய்த்தவமே
தெளிவே யருளுக காவையின் மேவுஞ் சிவசாந்தியே. (௬௯)

சிவமே சிவத்திற் கருட்சத்தி யேபெருந் தேவர்கடம்
தவமே யடிபணிந் தேத்திநின் றோர்த்தவர் தம்பிழைத்த
பவமே யகற்றிமுன் தீவினை யாவும் பறந்திடச்செய்
நவமே யொளிர்திருக் காவையி லானந்த நாயகியே. (௭0)

நாயக மாகிய சாம்பவி யுன்றனை நாடினன்
தீயதிற் பட்ட புழுப்போல வாடித் திகைக்கையிலே
பேயனை யாளைக் கடைக்கணித் தாண்டிடப் பேரின்பமாக்
ஞாயகற் றூனை யளித்தருள் காவைச் சுகமுகிலே. (௭௧)

முகிலேய் நிறக்கரி முன்வந் துனாது முனிவிலை
நசமேயி னுறு வியாவரு மேத்த மதிட்கடலைச்
சகமே முழுதும் படைத்தா தரித்திடத் தண்ணமுதைச்
சுகமே யிருந்து திருவானைக் காவிற் றுதிமனமே. (௭௨)

மனமே யுனக்கோ ருபதேசந் தன்னை வழுத்துவன்கேள்
கனமே தவழுந் திருவானைக் காவுறை கன்னிகையைத்
தினமே துதித்திடி லிம்மையி லைம்பாற் றிரவியமாந்
தனமே குவித்திடுஞ் சேர்வோ மறுமையிற் றுணையினையே. (௭௩)

இணையாள நின்றன் சரணன்றி வேறில் லெனதுதவி
துணையாக வந்திவ் வடியானை யாளுந் துறைக்கண்டிலேன்
புணையாகக் கல்லைக் கொளுமப்பர் போற்றிய புண்ணியர்மகிழ்
கணையார் விழியா யருளாய்நற் காவையிற் காட்சியையே. (௭௪)

காட்சிக் கினிய கறைக்கண்டன் மீது கருணைவைத்து
மாட்சியுற் றுனைப் படைப்பாதி வைத்து மகிழ்ந்தருளி
வீட்சண்ய மேயுங் கடைக்கணித் தாண்ட விமலையின்று
தாட்கிசெய் யாமல் வருவாள்கொல் காவைத் தயாபரியே. (௭௫)

பரியா கியமா புலிமீது யுந்திடும் பண்ணவனே
நரியே பரியாய் நடத்திய நாயக னுமுனைத்
தரியாது காவையி லேற்முதித் தளர்வதென்னே
யரியா தியர்தவஞ் செய்திட வின்பை யளிப்பவனே. (௭௬)

அளிப்பா யழிப்பாய் படைப்பாய் மறைப்பா யருட்செய்குவாய்
களிப்பா யிமாசலக் கன்னிகை யேயுன்றன் காரியத்தை
யொளிப்பாரி லாரோ றறிகுவர் நின்னரு ளோங்கிடலாற்
கிளிப்பாடுஞ் சோலைத் திருக்காவை மேவுங் கிரிச்சிலையே. (௭௭)

சிலையே சிவானந்த பூரண மேசுக சின்மயமே
சலையேறி யாடுஞ் சிதரன் காண்டச் சாட்சியளாய்ச்
செலையே யிருந்தங் கரியயர் போற்றித் தினம்பணியுஞ்
சுலையே யொழுகுஞ் யானைக் காவைச் சுடர்க்கொழுந்தே. (௭௮)

கொழுந்தே யிளவஞ்சிக் கொம்பே யெழிலுறு சோமளமே
செழுந்தே னெழுகுந் திருக்காவை மேவிய தெள்ளமிர்தே
தொழுந்தேவர் தங்க ளுயர்களைத் தாண்ட சுகானந்தியே
யழுந்தே னினியொர் பிறவியி லேழையே னண்டம்மையே. (௭௯)

அண்டங்கள் கோடி ...யிற் சுமக்கு மாவநளைத்
துண்டப் பிறைநேர் நுதலிர லாழியிற் சூழ்ந்திடற்குக்
கொண்ட வுனது பெருமையை யெவ்விதங் கூறிடுவார்
தொண்டர்கள் போற்றுந் திருக்காவை வாழ்கின்ற தாய்மணியே. (௮௦)

மணியே மரகத வல்லியொன் றேத்தி வருந்துமவர்
பிணியே யகற்றி மலவினை யாவும் பிரித்தினர்
கனியா வனைத்துங் கிருபையா யீந்திடுங் காவையனே
பணியே னெருவனை நின்பாதம் போற்றிப் பணிந்திலேனே. (௮௧)

பணிந்தேன் பலபல தோத்திரம் பாடிப் பகலிரவாய்
யணிந்தே னினித்து தொழும்பரின் பாத வடிப்பொடியைத்
துணிந்தே னினித்துய ரில்லையென் றேகிதஞ் சூழ்துடைவை
தணிந்தே வளருந் திருவானைக் காவைச் சதானந்தியே. (௮௨)

ஆனந்த மேயுரு வாகி விளங்கிடு மைம்முகனை
வானந்த மெட்டிய நாம மையின் மழையுருவாய்த்
தானந்த மேவத் திரட்டிய பார் லிங்கஞ் சமைத்தளித்த
ஞானந்த னஞ்செறி காவையில் வாழுங் கருங்குயிலே. (௮௩)

குயிலைப் பழித்த மொழியையு மேசங் குறித்தகவு
மயிலைக் குறித்த வொயிலையுங் கொல்லன் வடித்தெடுத்த
வயிலை நிகர்த்த விழியையுங் கண்டங் கதிசயத்துக்
கயிலை யிறையவன் காவையி லேங்குறுங் காரணங்கே. (௮௪)

அணங்கே யகிலாண்ட நாயகி யேயின் னடியவனின்
குணங்கெட்டைப் போக்கிப் பிறவி யடாக் கொடுமைசெய்யுஞ்
சுணங்கே நிகர்த்த வினைநீக்க வுன்னைத் தொழுவதல்லா
லிணங்கேன் விரதத்தி னூனக காவையி லொண்மயிலே.

மயிலே யமர்ந்து மறுமுகத் தேவை மடியில்வைத்துக்
கயிலைக் கடவு ளொருபுடை மேவிக் களிப்படையக்
குயிலை நிகர்த்த விடையீந்தி யுன்னைத் தரிசிக்கவே
யெயிலுயர் காவை வருவா யெளிய னிருந்தவமே.

தவமே புரிந்து தன்மலர் கொண்டடி சாத்துகிலாய்
சவமே யெனத்திரிந் தங்கழு வளர்த்துத் தளர்வடைவாய்
பவமே யொழுகை காணினு மேனும் பகைமனமே
சிவமே மகிழ்ந்திடுங் காவைப் பிராட்டியைச் சேவிப்பையே.

சேவிக்கி லேழைநின் றிருவடி யென்றுஞ் செழுங்கமலம்
பாவிக்கி லேபொன் மனத்தினி லுன்னைப் பலபொழுது
மாவிக்கும் யாக்கைக்குங் காக்குந் துணையென் றடிக்கின்றிலேன்
காவிக்கண் காவையம் மேயுன்னை யன்றிக் கருவிறமே.

வேணி மலைபொழிச் செழுத்தி லக்கரல் வித்தகியை
மாவேகைக் கரத்திற் றரித்தோற் குகந்தவெள் வாழ்முதலைத்
தேனேயப் பழிக்கு மொழியுடை யாளைச் சிறந்த செம்பொனின்
வானைக் கடுக்குந் திருவானைக் காவினில் வாழ்த்துவனே.

வாழ்விக்கு நம்மை வலியவந் தாண்டு மறந்திடன்றுந்
தாழ்விக் கிடாமற் பிழைப்பித் தருளிய புண்ணியனைத்
தாழ்விக்குந் தொங்கு மகிலாண்ட நாயகித் தாயையுமை
வாழ்த்தவிர்த் தாண்ட திருக்காவைத் தேவியை யொருபொழுதுங்கே.

துதிகின் றேத்தி யுலகேழுங் காத்தவெரா குத்தமியை
யாதி பராசிவ யந்தரி யாரிய மாருளார்
பாதிமதியுடைப் பெய்யாம் குகந்த பழமையளைத்
சோதி தவழுந் திருவானைக் காவிற் றொழுதுய்வனே.

தொழுது புதுமல ரிட்டுநற் பாதத் துணைக்கமலம்
பழுதொன் றிலாவனம் பாடிப் படித்துப் பணிந்துநின்றுற்
றழுவி யனைத்துத் திருவானைக் காவிற் றளைவகற்றி
முழுது நமைப்புரப் பானக மேயுறு மும்மையுமே.

மேருவை யொத்த தனத்தியென் மோனி யிருகொண்டையார்
தாருவைப் போன்று பொழியு மளியாத் தாருகனுந்
குருயிர் கொண்ட சுரேசனைப் பெற்றவள் சூழ்பொழிற்
சாருஞ் சோலைத் திருவானைக் காவையிற் கற்பகமே.

2533

கற்பக வல்லியைச் சீராளைக் காவுண்ட காரிகையை
வெற்பைக் குனித்துப் புரத்தை யெரித்தவெந்தை விழைதருந்
நற்பெருங் காதலி யாளையுந் தேற்குண்டி காணிவருதி
அற்புத மார்தருஞ் சித்தியெ லாநிறை யாருமே. (௯௪)

ஆரியை வேதந் தனிமுத லாமென்னும் மங்கையினைப்
பாரினி லென்பலக் காட்டைக் கலந்திடுவார் பரம்பரையை
நாரியை நாரா யணியென்னுங் கௌரியை நம்பனிடப்
பாகியை தன்னை வன் காவையிற் கண்டு பணிந்துய்ம்மினே. (௯௫)

மலிக்க வென்னைக் கடைக்கணித் தாண்டவெள் ளுண்மையினைச்
சைவத் தலைவியை யானந்த மாகிய சாகரத்தைப்
பைவைத்த பாம்பினைப் பூண்டார்க் குகந்த பசுங்கிளியை
வையகம் போற்றிடக் காவையில் மேவுமெவ் வாழ்த்தனனே. (௯௬)

வாழ்ந்தேன் வடிவாம் பிகையெனும் வஞ்சி மலரடியாற்
போழ்ந்தே னகங்கார மாகிய கல்லைப் பொறுமையுடன்
சூழ்ந்தேன் றிமிர மலமிரிந் தோடத் தன்னையக்கள்
சூழ்ந்தே யிருக்குந் திருவானைக் காவிற் றொழுகின்றே. (௯௭)

நின்மல ஞான நினதடி யார்க்கினி தேசிக்கவு
மென்மல விக்க வெளியிட்டு வாடி யிருந்திடவுஞ்
சென்ம மனேகம் வரினுநின் னுமக்கு செய்திடவு
நன்மை பெலாந்தர வந்தருள் காவையி லுலவியே. (௯௮)

நாகலின் மேழு மிருந்திட்ட சிர்ச்சம்பு நாயகர்மேற்
பாவல ரேருலாம் பாடும் படிசெய்த பண்பினளே
கோவல் ராவிறு மின்னடி போற்றிக் குறிப்பவரே
தாவ நின்றி யுறைகுவர் காவைத் தருமலரே. (௯௯)

திருவளர் விண்ணு மிறைகின்ற வேந்தருஞ் சதமகனு
மருவளர் போதனும் பாற்கடற் செல்வி மணமகனுங்
கருவளர் தங்கள் பிறப்பினை நீக்கிக் கதியளித்தாய்
திருவளர் காவை மனேன்மணித் தாயெனுஞ் சித்தியளே. (௱)

வாழி - வெண்பா.

வாழிதிரு வெண்ணீறு வாழிருத் ராக்கமணி
வாழிபஞ் சாக்கர மாமந்த்ரம் — வாழிநின்
னற்புதல்வர் வாழிநின் னுபாசகர்கள் வாழிநின்
பொற்சரணை மென்னுட் பொலிந்து.

அகிலாண்டநாயகியந்தாதி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இந்நூலாசிரியரியற்றிய நூல்களுள்

அச்சிடப்பட்டன.

பழனிப்பாமாலை.
பழனியிரங்கல் விருத்தப்பதிகம்.
பழனி வெண்பாப்பதிகம்.
திருவாமாத்தூர் அழகியநாதர் பஞ்சரத்தினம்.
சென்னைக் கந்தசுவாமிப்பதிகம்.
திருவானைக்கா அகிலாண்டநாயகியந்தாதி.

அச்சிடப்படுவன.

திருமுல்லைவாயல் கொடியிடைநாயகியந்தாதி.
திருமயிலைக் கற்பகவல்லியந்தாதி.
திருக்கழுக்குன்றம் திரிபுரசுந்தரிமாலை.
பழனிச் சந்நிதிமுறை.
குன்றத்தூர் பொன்னியம்மன்பதிகம்.
புதுவைக் காமாட்சியம்மன்பதிகம்.
"ஒருவனென்னுஞ் சொல்லின்மேலெழுந்த விருத்தங்களும் விடைகளும்.
தனிப்பாடற்றிரட்டும் பலபாடற்றிரட்டும்.
மனோன்மணீயம். (வைத்தியநூல்)

௯௨ - முல்லாவீதி - சென்னை.